

наближаються до істинного значення. Велику похибку вільного члена можна пояснити тим, що він містить у своєму складі різнопланові фактори;

- з аналізу t-статистики, беручи до уваги практичне правило, що коли абсолютне значення більше 2, можна з 95% впевненістю вважати, що теоретичне значення коефіцієнтів близьке до фактичного;

- показники р-ймовірності не є вищими за норму $p < 0,05$, що свідчить про статистичну значимість коефіцієнтів регресії.

Отже в цілому, зважаючи на вище викладений матеріал, можна зробити висновок про достовірність отриманої моделі. Побудована економетрична модель свідчить про наявність зв'язку між змінами умов торгівлі та станом поточного рахунку платіжного балансу. Але її аналітична здатність обмежується наявністю малої кількості статистичних даних.

У 2010-2011 рр. прогнозується погіршення умов торгівлі для України, з відповідними наслідками для реального ВВП, та добробуту. Прогнозується негативне значення поточного рахунку платіжного балансу, та подальша девальвація гривні. Для мінімізації можливих шоків необхідно провести диверсифікацію експорту щодо зниження залежності експортних надходжень від одного виду сировинних продуктів шляхом постійного вдосконалення та урізноманітнення структури експорту, насичення її інноваційними продуктами, яка б відповідала попиту на світових ринках, та розширити коло торгівельних партнерів.

Отже найбільш важливим у подолання наслідків шоків умов торгівлі для економіки є своєчасна та скоординована реакція державного сектору, прозорість фінансової системи, та ефективна структура експорту, яка б не була така вразлива до шоків світових цін. У цілому показник умов торгівлі надає широкі можливості для аналізу його змін на економіку країни, але через комплексність та характерність такого впливу необхідно враховувати умови конкретної економіки для вироблення адекватних висновків.

УПРАВЛЕНИЕ ИНФОРМАЦИОННЫМИ РЕСУРСАМИ В ПОДДЕРЖКЕ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЙ

Густера О. М.

Донецкий национальный университет

Данные, которые используются при поддержке принятия решений, рассматриваются как информационные ресурсы ввиду того, что их невозможно достаточно полно оценить, используя лишь как вспомогательную переменную, а не отдельный ресурс. Основные трудности, возникающие при использовании информационных ресурсов, связаны с их частичной неопределенностью, отсутствием выделения четких элементов и структуры по сравнению с другими ресурсами.

Информация представляет собой совокупность сведений о фактах, объектах, событиях и идеях, которые в данном контексте имеют определенное значение. Информацию можно создавать, передавать, накапливать, хранить, искать, принимать, копировать, обрабатывать, уничтожать. Обязательными требованиями к информации является наличие ее носителя, источника и получателя информации и каналов связи между ними [1].

Информация неотделима от процесса передачи информации пользователю, поэтому сведения становятся информативными, то есть превращаются в информацию, только в случае их новизны и достоверности, когда они уменьшают уровень неопределенности того или иного вопроса. На пути от источника к пользователю информация проходит ряд преобразований, в ходе которых содержательная составляющая информации выходит на второй план. Поэтому на промежуточных этапах преобразований вместо информации используется понятие данные. И информация и данные относятся к информационным ресурсам, однако они не являются взаимозаменяемыми. Данные представляют собой совокупность сведений, которые могут быть бессмысленными для определенного пользователя. Таким образом, информацией являются обработанные или имеющие значение данные. Одной из целей системы управления информационными ресурсами является преобразование данных в информацию [2].

Можно свести экономическую оценку управления информационными ресурсами к результатам, полученным непосредственно в самом процессе управления за счет экономии от внедрения системы управления. При этом рассчитывают коэффициент повышения оперативности управления Y^H по формуле:

$$Y^H = \frac{T_2}{T_1}, \quad (1)$$

где T_1 - время, необходимое на принятие решения без управления информационными ресурсами; T_2 - время, затрачиваемое на принятие решения с применением системы управления информационными ресурсами[5].

В общем виде зависимость результата от вложения в создание системы управления информационными ресурсами можно записать в виде следующей функции:

$$Y = kK^a I^b, \quad (2)$$

где

Y - прибыль, получаемая от основной деятельности;

K - объем капиталовложений;

I - затраты на создание системы управления информационными ресурсами;

a - эластичность прибыли от инвестиций по объему капиталовложений;

b - эластичность прибыли от инвестиций по затратам на создание системы управления информационными ресурсами;

k - параметр модели.

В данной модели в затраты на создание системы управления информационными ресурсами включаются также затраты на поиск, обработку и хранение информации, то есть затраты на функционирование всей информационной системы.

С помощью параметров a и b можно определить, на сколько изменится конечный результат, т.е. прибыль от инвестиций при изменении объема капитала и, соответственно, затрат на создание системы управления информационными ресурсами.

Полученная модель позволяет оценить эффективность внедрения системы управления информационными ресурсами, и определить целесообразность ее использования.

Литература

1. Шевченко А.Ю., Климова М.В. Метод построения интеллектуальных систем обработки информации и документооборота с помощью онтологической базы знаний. «Искусственный интеллект» № 2 2009, с. 91-97

2. Грунский И.С. Вороной А.С. Агентно-ориентированная система извлечения знаний из распределенных источников информации. «Искусственный интеллект» № 3 2009, с. 336-340

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Митропан С. О.

Науково-дослідний економічний інститут Міністерства економіки України

Легка промисловість є галуззю, яка забезпечує одну із життєво необхідних потреб людини. За радянських часів легка промисловість була однією з провідних галузей народного господарства. З переходом до ринкової економіки підприємства галузі змінили свою економічну орієнтацію в бік ринковості, поповнили загін малого та середнього підприємництва. Так, в організаційно-економічному аспекті невеликі розміри таких підприємств, їх технологічна, виробнича й управлінська гнучкість дають можливість чутливо та своєчасно реагувати на кон'юнктуру ринку, що постійно змінюється.

Динамічний розвиток цієї галузі має загальноекономічне значення, оскільки вона виробляє кінцеву продукцію і є споживачем продуктів хімічної галузі та аграрного сектору, що є важливим фактором розвитку внутрішнього ринку країни.

Потенційну значимість легкої промисловості для економіки країни можна характеризувати показниками початку 90-х років коли вона забезпечувала понад 10,8% промислового виробництва України (майже стільки ж як чорна металургія, частка якої складала 11%) та майже 500 тис робочих місць.